

სიშორის ცეცხლი

ფერმიხდილი ქალი
გაეშურა ვაჟთან.
და სადამო მკრთალი
სიზმარივით გაჩნდა.

გადაეშვა ქარი
და ბურუსი ადგა.
და უცნობი მკვდარი
ასვენია სადღაც.

სიჩუმეა სულის
და ოცნება ხშირი.
და მიყვება გული
როიალის ტირილს.

აელვარდა გუშინ
უიმედო მიწა.
და წამებულ სულში
საოცრებას ძინავს.

ყოველივე მორჩა
მგლოვიარე კართან.
ეშაფოტი მოსჩანს
საფლავების გარდა.

მწუხარებას მალავს
ეს თვალები ერთობ.
მეც მომეცი ძალა,
შენ, წმინდაო, ღმერთო!